

تيروانينى ميژوونوسان (اليقوبى والطبرى والمسعودى) بۆ خه ليفه أبو جعفر المنصور

م.ى. كامل حبيب رشيد

به شى ميژوو، كۆليژى پهروه ده ي زانسته مرؤفايه تيبه كان-سيد صادق، زانكۆى سليمانى، سليمانى، هه ريئى كوردستان، عيراق

kamil_habib@ymail.com

م.ى. اسماعيل عبدالله اومر

به شى تهكنيكى وهرگيران، په يمانگه ي تهكنيكى كارگيرى هه ولير، زانكۆى پۆليتته كنيكى هه ولير، هه ولير، هه ريئى كوردستان، عيراق

ismail.omer@epu.edu.iq

م.ى. كهيفى پيرداود عمر

به شى ميژوو، كۆليژى ئه ده بيات، زانكۆى سه لآحه دين، هه ولير، هه ريئى كوردستان، عيراق.

kaifee.omar@su.edu.krd

پوخته

له م تويزينه وه يه دا به ناو نيشانى { تيروانينى ميژوونوسان (اليقوبى، الطبرى، المسعودى) بۆ خه ليفه ئه بوجه عفهرى مه نصور }، تويزه ران باسيان له شپوازى نوسينى ئه و سى ميژوونوسه كردوو هه وليانداوه به به لگه ي خودى كتيبه كانى خويان قسه له سه ر تيروانينيان بكه ن بۆ خه ليفه ي ناوبراو، له پروويه كى تره وه كاره كه زياتر تاكه كه سييه وتييدا بۆچوون و بيركردنه وه ي تويزه ران رۆلى به رچاو ده بينيت، له بهر ئه وه پى ده چيټ بۆچوونى جياوازى تريبش هه بيت، دوور نيه كه سانى به ئه زمون بۆچوونى جياواز و باشتريان له لا گه لآله بووبيت، تويزه رانيش نكۆلى له و راستيبه ناكات.

زانباريه كانى تويزينه وه

به روارى تويزينه وه:

وه رگرتن: ٢٠٢٢/٩/٥

په سه ندردن: ٢٠٢٢/١١/٢٣

بلاو كردنه وه: پايز ٢٠٢٣

ووشه سه ره كييه كان

The historians view, Al-Yaqubi, Al-Tabari, Al-Masoudi, for the caliph of Abu Jaafar Al-Mansour

Doi:

10.25212/lfu.qzj.8.4.6

له م تويزينه وه يه دا تويزه ران هه وليانداوه زياتر خودى ده قه كان بخه نه روو و كه متر كار له سهر به لگه هينانه وه به بوچوونى كه سانى ديكه ونوسه رى ديكه ي بواره كه بكن، شايانى نوسينه تويزه ران له هه نديك رووداودا زياتر ماونه ته وه و دريژه يان پيداوه، به لام له هه ندى رووداوى ديكه دا ته نها هه لويسته به كيان كر دووه، ئه مه ش بو ئه وه ده گه رپته وه كه رووداوه كانى سه رته تاي سه رده مى وه رگيراو گه نكه شه ي زياتر و راجياوازي زياترى پيوه دهرده كه ويټ وليره وه زياتر كارى تويزه ران به مه به ست ده گات. هه ر له دريژه ي ئه م تويزينه وه يه دا ده قه كانى سه رچاوه وه رگيراوه كان، تايبه ت به خه ليفه ي ناوبراو وه رگيراون و به جيا شرؤفه يان بو كراوه و به رابه ريه كتر كراون، بو دؤزينه وه ي جياوازي نيوانيان له رووى لايه نگيرى و ب لايه نيه وه بو هه مان خه ليفه ي عه بياسى، چونكه له و رووه وه تپروانىنى هه رسى ميژوونوسمان بو دهرده كه ويټ.

پيشه كى:

سه رته تا جيى ئاماژه يه كه وه رگرتنى ناو نيشانىكى له م جو ره پيوستى به ئه زمون وشاره زايى زوره يه له نيو سه رچاوه ره سه نه كاندا، له به رئه وه ي ئه م كار هه لسوكه وته له گه ل ده قدا، ده قيكي كو نى سه رده مى ئيسلامى، كه ده بيت چه ندين جار به سه رتان وپوى ديپر و وشه كاندا بچيته وه به مه به ستى راقه كردنى ده قه كان، ئه وه ي پي ده وترىټ (هيمؤنوټيكي)، ده بوو چه نديجار بگه رايينا يه ته وه سه ر هه مان ديپر وه هه مان ده ق، له لايه كى تره وه ده بوو زوربه ي رووداوه كانى تر له ديدى هه رسى ميژوونوسى وه رگيراوى تويزينه وه كه وه بخوييننه وه وه راوردى نيوان رووداوه كان وچونىټى باسكردنى ميژوونوس له هه ر رووداويكدا، به مه به ستى دهركه وتنى تپروانىنى بو بابه ته كان، دواتر به راورد كردنيان به يه كتر، بو چاره سه رى ئه مه ش په رپه وييمان له رپيازى راقه كردنى ده قه كان وراقه كردنى ده ق به ده ق كر دووه، بو ئه وه ي له چوارچيوه ي به لگه هينانه وه به ده ق دهرنه چين و كاره كه متمانه ي زياتر بوخوى به ده ست بينيټ، دووركه وينه وه له ليدووانى خودى له سه ر ده قه كان.

له م تويزينه وه يه كه له دوو ته وه ر پيكدىټ، ته وه رى يه كه م ناساندنى گشتى له خو ده گريټ له رووى كه سايه تى وزيان و ميتؤدى گشتى نوسينى هه ر ميژوونوسيك له كتيبه كانيدا به گشتى، وهه ر له م

تەۋەرەدا ناساندنپكى كورتى خەلىفە أبو جعفر المنصور كراۋە ئەۋەندەى بۇ توپزىنەۋەپەكى لەم شپۆەپە پپۆبىست بكات، لە تەۋەرى دوۋەمدا باس لە تپروانىنى هەرسى مپژوونوس (اليقوبى، المسعودى، الطبرى) دەكرپت بۇ خەلىفەى ناوبراۋ، لپردەدا پرسىارپكى كاكلەپى لاي توپزەران دروست بوو كە ئايا چۆن ئپمە بتوانپن تپروانىنى ئەۋ سى مپژوونوسە بزائپن لەكاتپكدا ئەۋان لە شپۆازى خۆياندا پەپپەۋى لە دەرپپىنى بۆچوونى كەسى خۆيان ناكەن لەسەر خەلىفە وكەسايەتى وتەنانەت پووداۋەكان، لەلاپەكى ترەۋە سەختپپەكى ترپش لەگەل خۆپندنەۋەى (تارىخ الرسل والملوك_ الطبرى) چونكە سەرەپاى ئەۋەى بۆچوونى خۆى وەكو سەرەۋە باسكرا نەخستۆتە پوو، زياتر لە گپرانەۋەپەكى بۇ ھەر پووداۋپك ھپناۋە، كە ئەمە وەك وتمان كارەكە زەحمەتتەر دەكات، لەبەر ئەمە ھەۋلمانداۋە لە خالى زۆر ورد پروانىن وبەلگە ھپناۋە وبەراوردكردن بەكار بھپپن.

ئەۋ سەرچاۋانەى كە بەشپۆەپەكى سەرەكى پشتمان پپ بەستوۋە، لە سەرچاۋە پەسەنەكان خودى كتپبەكانى ئەۋ سى مپژوونوسە گەۋرەپە پە، بۇ پەقوبى (تارىخ اليقوبى) وبۇ المسعودى (مروج الذهب) وبۇ الطبرى (تارىخ الرسل والملوك)، چونكە تپروانىنى ئەۋ سى مپژوونوسەمان كە ۋەرگرتوۋە بۇ ئەبوجەغفەرى مەنصور لە روانگەى ئەۋ شاكارانەپانەۋە بوۋە. سەبارەت بە سەرچاۋە نوپپەكان زياتر پشتمان بەستوۋە بە (عبدالعزيز الدورى: نشأة علم التاريخ عند العرب) و(شاكرمصطفى: التاريخ العربى والمؤرخون)، بەلام بۇ شپكردنەۋەى دەقەكان زياتر پشتمان بە خودى دەقەكان بەستوۋە وراقەى دەقمان بە دەق كرددوۋە، خودى خۆيانمان كرددۆتە بەلگە ۋە ھەندپك شوپنپشدا توپزەران بۆچوونى كەسى خۆيان خستۆتەپوو.

پەكەم: ناساندنى گشتى

1- ناساندنى أبو جعفر المنصور

ناۋى تەۋاۋى (عبدالله بن محمد بن محمد بن علي بن عبدالله بن العباس) ناسراۋە بە (أبو جعفر المنصور)، دوۋەم خەلىفەى عەباسپپەكانە، كە لە سالى (95 كۆچى ۷۱۳ز) لە ناۋچى (الحميمة) لەداپك بوۋە، داپكى بە (ام سەلامە) ناسراۋە، بۇماۋەى بپست و دوۋ سالى حوكمى كرددوۋە و اتا لەنپوان (136ك بۇ 158ك) بەردەۋام بوۋە لە دەسەلات (ابن كئير، 1997: 459).

ئه‌م خه‌لیفه‌یه به‌هۆی کاره گرنه‌گه‌کانی وه‌ه‌نگاوه سه‌خته‌کانی که له‌میژوو‌ی ده‌سه‌لاتداری خۆیدا بریونی به‌دامه‌زینهری سه‌ره‌کی خیلافه‌ی عه‌باسی داده‌نریت (ابن طقطقی، ۱۹۷۶: ۱۵۸-۱۶۰)، ئه‌گه‌رچی شه‌ش سال له‌برای خۆی، یه‌که‌م خه‌لیفه‌ی عه‌باسی گه‌وره‌تر بوو، به‌لام به‌هۆی گیرانی أبو جعفر له‌لایهن ئه‌مه‌وییه‌کانه‌وه، (ابو العباس السفاح) بووه‌ پيشه‌وای عه‌باسیه‌کان ودوای رووخانی ئه‌مه‌وییه‌کان بووه‌ خه‌لیفه‌ی دوای مردنیشی وه‌سییه‌تی کرد که أبو جعفر المنصور بیته‌ جیگره‌وه‌ی، که له‌م کاته‌دا له‌حیجاز له‌حه‌ج ده‌گه‌رپایه‌وه‌ وه‌ه‌واله‌که‌ی له‌لایهن ابو مسلم پئ وترا (ابن الاثیر، ۱۹۸۷: 99-102؛ ابن کثیر، 1997: ۴۶۰-۴۶۱).

له‌کو‌تاییدا چه‌ند ته‌بیینیه‌کی گرنه‌گه‌یه سه‌باره‌ت به‌م خه‌لیفه‌یه ده‌خه‌رتنه‌ روو، هه‌ندیکیان په‌سنی باشن وه‌ه‌ندیکیان خراب، له‌وانه‌ زۆر وه‌سف کراوه به‌ئه‌هلی زانست وزانپاری وئه‌ده‌ب وشيعر وکۆری شيعری وزانستی و به‌برپاردهر ویه‌کلاکه‌ره‌وه باسکراوه (السیوطی، ۱۹۹۵: 422)، له‌لایه‌کی تره‌وه به‌بکوژ وخونپێژی زۆر ناسراوه وکوشته‌ وکوشتاری زۆری کردووه‌ وه‌ندیخانه‌کانی پر‌بوون له‌خه‌لکی وته‌نانه‌ت سلێ نه‌کردۆته‌وه له‌کوشته‌نی ناوداره‌کان وه‌ه‌وه‌کانی مالباتی پیغه‌مبه‌ر (ابن طقطقی، ۱۹۷۶: ۱۶۴-۱۶۸). ئه‌بو‌جعفر له‌سالی (158ک) له‌رپه‌گه‌ی حه‌جدا بوو کاتێ ئازاریکی زۆری سک ئیشه‌ی بۆ هات، ئه‌وه‌بوو له‌م ساله‌دا مرد واین الربيع ی وه‌زیری به‌که‌سی نه‌وت تاوه‌کو گه‌یشتنه‌وه به‌غداد وکاتیک المهدی بوو به‌خه‌لیفه‌، ئه‌وکاته ئاشکرا کرا (الطبري، ۱۹۸۷: ۸، 59-61).

2- کورته‌ ناساندنیکي ژيان ومیتۆدی نوسیني میژوونوس (اليعقوبي 292ک به‌دواوه‌).
ناوی ته‌واوی به‌پیی سه‌رچاوه‌ په‌سه‌نه‌کان بریتیه‌ له (أحمد بن اسحاق بن جعفر بن وهب بن واضح الأخباری العباسي او الهاشمي) (ياقوت الحموي، 1993: 557)، له‌پروژگاری ئه‌م‌پۆماندا به‌يعقوبي ناسراوه، نازناوی الکاتب ی هه‌بووه‌ که له‌شاری به‌غداد له‌دایک بووه، زیاتر به‌جوگرافیناس وگه‌رپه‌ ومیژوونوس ناسراوه، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر زۆری گه‌پان وگه‌شته‌کانی بۆ ناوچه‌کانی ئیسلامی (الزرکلي، 2002: 95). یه‌عقوبی خاوه‌نی چه‌ند دانراویکی به‌ناوبانگه‌ وه‌ک (کتاب التاريخ کبير، کتاب البلدان مجلد، کتاب في أخبار الأمم السالفة صغیر، کتاب مشکاة الناس لزمانهم) (ياقوت الحموي، 1993: 557). ده‌باره‌ی سالی مردنی ئه‌م زانایه، گه‌پانه‌وه‌کانی میژوونوسان جیاوازن، به‌لام کو‌تا بۆچوونی دانپیدانراو ئه‌وه‌یه دوای سالی 292کۆچی مردووه (الزرکلي، 2002: 95).

وهكو خۆی ده لیت: "ئه م كتیبه مان داناوه به پپی گیرانه وهی بپشینان له زانایان وهه والوانان، خاوه نانی گیرانه وه وژیاننامه ومیژوویتی" (البعقوبی، 2010: 5). ئه م ده قه ئه وه مان بۆ روون ده كاته وه كه به شیوهیه کی ته قلیدی نانوسیت به لكو هه ولی داوه به پپی گیرانه وهی هه والوانان وخواهن زانیاری میژووپی بنوسیت، واتا له خۆیه وه نوسینی نه كرده وه.

له به ره ئه وه هاتوو ه ئه و رپوایه تانه وئه وهی كتیبه كانیش باسیان كرده وه كۆیكردونه ته وه ونوسیونی چونكه وهك خۆی ده لیت: "له به ره ئه وهی ته نها یهك كهس ناتوانیت هه موو زانست بگریته وه" (البعقوبی، 2010: 5).

له رپووی نوسینه وه زۆر به كه می سه نه دی هیناوه ته وه وپشتی پی نه به ستوو ه وله هه ندی شوینی تاییه تدا نه بیته، ته نانه ت هه ندی نوسه ر وتویژه ری نوئی پپیان وایه زیاتر پشتی به سه رچاوه عه له وی وهاشمییه كان به ستوو ه ولایه نگری عه باسییه كان بووه، ئه مه ش بۆچوونی ئه و نوسه رانه یه كه قسه یان كرده وه له سه ر میژوونوسان و به تاییه ت له سه ر یه عقوبی (الدوری، 2005: 45).

3- كورته ناساندیکی ژبان ومیتۆدی نوسیینی میژوونوس (الطبری 310ك).
زۆربه ی سه رچاوه كانی بواری ژباننامه ی ناودارانی موسلمانان له میژوودا كۆكن له سه ر ناوی (الطبری) كه (محمد بن جریر)، ونازناوی (أبو جعفر) (ابن خلكان، 1967: 192؛ الحموی، 1993: 2441)، سه رچاوه ره سه نه كان له سه ر ئه وه هاوبۆچوونن كه به (الطبری) ناسراوه (ابن خلكان، 1967: 192)، ئه مه ش ده گه رپته وه بۆ ئه و ناوچه یه ی كه لئی له دایك بووه (طبرستان) (الحموی، 1993: 13-16)، به هه مان شیوه ئه وه یه كالایی بۆته وه وگومانی تیدا نییه له سه رچاوه كاندا، كه له سالی (225كۆچی) له دایك بووه وله سالی (310كۆچی) دنیا ی به جی هیشته وه (ابن خلكان، 1967: 191-192؛ الحموی، 1993: 2441).

ئه م میژوونوسه بۆخۆی زانایه کی فره بواری و تاییه تمه ند بووه، ته نها له میژوودا شاره زا نه بووه، به لكو له بواریه كانی تردا زۆر شاره زا بووه هه ره كه القفطی بۆمان ده گریته وه له باره ی گه وره یی ئه م میژوو نووسه وه وده لیت: (العالم الكامل الفقيه المقرئ النحوی الحافظ الأخباری. جامع العلوم، لم یر فی فنونه مثله، سمع ببلده وبلاد الأعاجم والعراق والشام والمصر والحجاز (القفطی، 1975: 89).

ئهم زانا گه وريه زۆرى و گه وريه ي به ره مه كاني جيگه ي سهر سورمانن له و ته مه نهيدا ، چه ندين بواري خويندوو و بوو ته پسيۆر تييدا ودانراوى گه وريه وتايه تي تييدا نوسيوه، ابن خلكان به م شيوهيه وه سفى دهكات: " خاوه ني راهه ي گه وريه و ميژووي به ناوبانگ، له زۆر زانستدا ييشه وا بووه له وانه راهه و حه ديس و فيقه و ميژوو و هبتر، چه ندين شاكارى پرچيژى له زانسته جياوازه كاندا هه يه، ئه مه ش به لگه يه له سهر فراوانى زانسته كه ي و ده وه له مندى شانازييه كاني، يه كي ك بووه له داهينه ره كان، لاسايى كه سي نه كردۆ ته وه." (ابن خلكان، 1967: 191).

هه ره ها ابن خلدون له پرزي ئه و چه ند ميژوونوسه ره سه نه دايناوه، ژماره يان له په نجه كاني ده ست تيئا په رپت، پي و ايه طبري داهينه ره و هه رچى دواتر هاتوو له لاسايى كه ره وه يه (ابن خلدون، المقدمه، 2004: 82).

له دانراوه به ناوبانگه كاني: (تاريخ الطبري) بريتييه له (كتاب تاريخ الرسل والأنبياء والملوك) (الحموي، 1993: 2441). به زۆر ي ك له ناوچه كاني ئيسلامى وه كو (به غداد و واسط و به صره و كوفه و شام و ميصر) دا گه راهه وزانست وزانيارى شه رعى و حه ديسى كۆكردۆ ته وه و دواتر گه راهه ته وه به غداد و پاشان له نيوان به غداد و طبرستاندا له سهر سه فه ر بووه ، به م هۆيه وه زۆر شاره زا و ناگادارى زانسته كاني دي كه بووه (الحموي، 1993: 2447-2448؛ مصطفى، 1983: 253).

سه باره ت به ميتۆدى نوسين په پره وي له ميتۆدى راسته قينه ي به لگه كاري (اسناد) كردوو (الدورى، 2005: 47)، كه بريتييه له پاراستنى ئه مانه ت و گواستنه وه ي ده فه كان وه كو خۆ يان نزيك له بنه ره ته كه ي، ئه مه ش به پشت به ستن به رپيازى گواستنه وه ي (الحديث) كه شيوازيكى پته وه بۆ ده رخستنى راستييه كان (الشهرزورى، 2002: 113-115).

الطبري په پره وي له سيسته مى اسناد كردوو و اتا كام رپوايه ته سه نه دي به هيژتريبيت، ئه وه يان راسته ره وجيى دنيايى زياتره (الدورى، 2005: 48)، ئه گه رچى خودى الطبري ده لىت: "ئه وه ي من گواستومه ته وه ته نها وي نه يم كي شاهه ته وه و كارى هه لپنجانى ئه قليم تييدا نه كردوو." (الطبري، 1987: 8).

4- كورته ناساندىكى ژيان وميتۆدى نوسىيىنى ميژوونوس (المسعودي ۳۴۶ك).

ناوى تەواۋى (علي بن الحسين بن علي) يە، زۆربەي سەرچاۋەكان باس لەو دەكەن كە نەوھى (عبدالله بن مسعود) ە و لە بەغداد پېگەيشتوۋە وماۋەيەكيش لە ميصر بوۋە، لەرۋوي بېر وبۆچوونەو ەك الذهبى بۆمان دەگېرپتەو ە مەسعودى معتزلىي بوۋە (الذهبى، ۲۰۰۴: 2772)، گەپدەيەكى زۆر كارا بوۋە كە زۆربەي ولاتانى ئىسلامى لە پڑھەلات ولە پڑژئاوا گەپاۋە، وتەنانەت ولاتانى چين وھىنديشى بېنيو ە گەشت وگەپانى زۆرى كردوۋە، كۆتاشوۋين لە ميصر دەگېرسپتەو ە، لە فسطاط نىشتەجى دەپت، دواتر لە سالى 346ك كۆچى دوايى دەكات.

ئەو كىتەبى لەم تويژينەو ەيەدا بەھەند وەرگىراۋە پەرتوكى (مروج الذهب ومعادن الجوهر) ياخود بە تارىخ المسعودي ناسراۋە)، لەم كىتەبەدا باسى ميژووي كۆنى جىهان و پاشان باسى ميژووي ئىسلامى كردوۋە (زيدان، ۱۹۸۸: 316-317).

سەبارەت بە ميتۆدى نوسىيىنى، زياتر ھەوالەكانى پېشووي وەرگرتوۋە ولە كەسپكەو ە دەگېرپتەو ە، بەلام پشتى بە سەنەد نەبەستوۋە، شىۋازى نوسىيىشى شىۋازى ميژووي گشتگىرە، ئەوھى جياۋازە لە سەرچاۋەكانى تر، ئەم شىۋازى تايبەتى خۆي ھەيە بۆ گېرپانەو ەي پووداۋەكان، ئەميش لەلاينە ابن خەلدونەو ە بە يەكېك لە ميژوونوسە داھېنەرەكان دادەنرپت، بەدوور بوۋە لە لاسايى كردنەو ە (ابن خلدون، ۲۰۰۴: ۸۲-۸۳، ۹۱-۹۲).

دوۋەم: تېرپوانىنى ھەرسى ميژوونوس (اليقوبى، الطبرى، المسعودى) بۆ أبو جعفر

المنصور

سەرھەتا جىي ئاماژە پېكردنە كە كارى بەم شىۋەيە و دەرخستنى تېرپوانىنى ئەو سى ميژوونوسە كەمېك زەحمەتە، بەھۆي ئەوھى ئەوان لە باسكردنى پووداۋەكاندا بۆچوونى خۆيان نەخستۆتە پو، لەگەل ئەو ەشدا دەبپت ئيمە خۆمان بېپار بەدەين لەسەر شىۋازى نوسىيىنى ئەم سى گەورە ميژوونوسە سەبارەت بە أبو جعفر المنصور بەرمەبناي شىۋازى نوسىيىيان لە باسكردنى پووداۋەكاندا، لەبەرئەو ە ھەولمانداۋە ميتۆدى بزاركردن بەكاربېنين، ئەويش لەرپىگەي وەرگرتنى چەند پووداۋىكى گرنگى سەردەمى أبو جعفر المنصور وبەراوردكردنى شىۋازى خستنەرووي ئەو پووداۋانە، لە ھەرسى

سەرچاوهکه‌دا، له‌مه‌شه‌وه هه‌ولده‌ده‌ين جوړى تێپروانينى هه‌رسێکیان به‌شپۆه‌یه‌کى به‌راوردکارانه‌ بخه‌ینه‌په‌روو، تارا‌ده‌یه‌ک شپۆزى هپرمۆنتیاکای ئیسلامى په‌یره‌و ده‌که‌ين (ابن خلدون، ۲۰۰۴: ص ۸۰-۸۵). ئەم شپۆزەى وەرگرتنى پووداوانه‌ بۆ کورنکردنه‌وه‌ى رینگاکه‌یه‌ به‌هۆى ئەوه‌ى که‌ جوړى توێژینه‌وه‌که‌مان و‌په‌روه‌یه‌ى دیاریکراوى پێسوه‌خته‌ و‌امان لێ ده‌کات و‌ابه‌سته‌ى نوسینى کورت و‌پوخت بێن، له‌مه‌وه‌ ناتوانین زۆربه‌ى یاخود هه‌موو پووداوه‌ باسکراوه‌کانى سه‌رده‌مى ئەو خه‌لیفه‌یه‌ و‌هه‌رگه‌ین، له‌پێناو پێکانى ئامانجه‌کاندا هه‌ولمانداوه‌ پووداوه‌گه‌نگه‌کان و‌هه‌رگه‌ین و‌به‌راوردی بۆ بکه‌ین. 1- به‌یعت

سه‌باره‌ت به‌ چۆنیتى به‌یعت پیدان و‌ و‌هه‌رگرتنى خیلافه‌ت، له‌ هه‌رسێ سەرچاوه‌که‌دا باسکراوه‌، به‌لام له‌ شپۆه‌ى گه‌یڕانه‌وه‌کان و‌کورتى و‌دریژدادپى پووداوه‌کاندا جیاوازییان هه‌یه‌، سه‌ره‌تا الیعقوبى و‌هه‌رگه‌ین، ده‌بینین ئەم میژوونوسه‌ زۆرت‌ر له‌ دوو سەرچاوه‌که‌ى تر گه‌نگى به‌ أبو جعفر المنصور ده‌دات، چونکه‌ له‌ کاتى باسکردنى ئەم پووداوه‌دا سه‌ره‌تا یه‌ک په‌ره‌گراف باسى له‌دایک بوونى ده‌کات و‌دواتر یه‌ک په‌ره‌گراف ته‌نها باسى په‌وشى فه‌له‌کى و‌ئه‌سته‌یره‌کان ده‌کات له‌ و‌رژه‌ى که‌ تیبدا أبو جعفر بووه‌ به‌ خه‌لیفه‌، که‌ تارا‌ده‌یه‌ک ئەمه‌ شپۆزى یه‌عقوبى خۆیه‌تى له‌ سه‌رجه‌م کتیبه‌که‌یدا (الیعقوبى، 2010: ۲۹۹-۳۰۰).

هه‌ر ئەم پووداوه‌ لای الطبری باسکراوه‌ و‌بۆمان ده‌گه‌یژته‌وه‌، جیاوازییه‌کى ئەوتۆى نییه‌ ته‌نها ئەوه‌نده‌ نه‌بیت به‌ دريژتر له‌ هه‌ردوو الیعقوبى و‌المسعودى بۆمان ده‌گه‌یژته‌وه‌، جگه‌له‌وه‌ى الطبری ته‌نها پووداوه‌کانى به‌لاوه‌ گه‌نگ بووه‌ و‌باسى خودى أبو جعفر ناکات وه‌ک ئەوه‌ى یه‌عقوبى که‌ گه‌نگى زیاتر به‌ لایه‌نه‌ تاییه‌تییه‌کانى ئەم خه‌لیفه‌یه‌ ده‌دات (الطبری، ۱۹۸۷: ۸، ۶۶۸-۶۷۴).

شایانى ئاماژه‌ پیکردنه‌ المسعودى جیاواز له‌ دوو میژوونوسى پێشوو (بۆ زانیارى خۆینه‌ر به‌نده‌ کاتیک ئاماژه‌ به‌ دووه‌که‌ى تر ده‌کات مه‌به‌ست له‌ دوو میژوونوسه‌که‌ى جگه‌ له‌ ئەم میژوونوسه‌یه‌ که‌ باس ده‌کریت) ، سه‌ره‌تای گه‌یڕانه‌وه‌کانى بۆ أبو جعفر به‌ گه‌یڕانه‌وه‌ى کورته‌به‌یه‌کى یه‌ک په‌ره‌گرافى بۆ ناو و‌ژيانامه‌ و‌وه‌رگرتنى خیلافه‌ت و‌ساله‌کانى ته‌مه‌ن و‌ده‌سه‌لاتدارییه‌که‌ى ده‌ست پێ ده‌کات، دواتر پاسته‌وخۆ هه‌ندى باس و‌خواسى ئەده‌بى و‌په‌خشان ئامیژ ده‌خاته‌ پوو و‌تیبدا باسى هه‌ندى پووداوى ناپیویست و‌تارا‌ده‌یه‌ک ته‌نز ئامیژ ده‌کات بۆ ئەم خه‌لیفه‌یه‌ ، که‌ ئیمه‌ دید و‌تێپروانینى ئەم

میژوونوسەمان بۆ دەردەکەوئیت سەبارەت بە أبو جعفر، که دیارە خودی خەلیفە لای ئەو زۆر گرنگ نەبوو، ئەو گپرانەوانەش پێ دەچیت بۆ مەبەستییکی خودی میژوونوس بگەرپیتەو، ئەو هی جیگەي پرسیارە ئەو هیە که لەم گپرانەوانەدا زیاتر گرنگی بەو کۆرانە دەدات که تیییدا خەلیفە باسی ئەمەوییهکانی کردوو، واتە چۆنییتی باسکردنەکانی خەلیفە بۆ ئەمەوییهکان (المسعودي، ۲۰۰۵: ۲، 234-237).

بەم شپۆهیه جیاوازی نیوان هەرسێ سەرچاوەکە لەسەر مەسەلەي بعیەت تارپادەیهک باسی دەکەن بەلام جیاوازییان لەوهدایە، بەپیی شپۆازی خۆیان باسیان کردوو و بەپیی گرنگی دانیان بە رووداوەکان دەگۆرپیت.

2- لەناوبردنی رکا بەرهکانی

خەلیفە أبو جعفر دواي ئەو هی دەسەلاتی گرتە دەست، هەولێ لەناوبردنی چەند کەسایەتییهکیدا که خاوەن هیزی سەربازی ومیللی بوون، ئەوانیش ابومسلم خوراسانی وعبدالله بن علي، که دووهمیان مامی خەلیفە خۆی بوو، هەرسێ سەرچاوەکە باسی ئەو رووداوانە دەکەن، بەلام جیاوازی نیوانیان دواي وردبوونەو و گەرانەو بۆ سەرچاوەیهکی دیکەي رەسەنی وەکو (أخبار الطوال) دەردەکەوئیت. (الدینوری، ۱۹۹۵: ۳۴۸-۳۴۹)

دەسپیک دەمانەوئیت بزانیین یه عقوبی چۆن باسی مەسەلەي کوشتنی ابومسلم دەکات، زۆر گرنگی بە خودی ئەبوموسلیم نەداو و بەلایهوه گرنگ نەبوو بەس لە کارەکانی ئەبوموسلیم بکات، واتا بە بۆچوونی توێژەر که متر لایهنگری ئەبوموسلیم بوو و ئەو وینەیهی لە گپرانەو هی یه عقوبیهوه بۆمان دەگوازرپیتەو لەبارەي ئەبوموسلیمهوه وینەي که سیکه که شایانی ئەو جۆرە سزایه بوو (اليعقوبي، 2010: ۳۰۰-۳۰۴).

یهکەم دەرکەوتنی هەوالی ابومسلم لە یعقوبی ولەسەردەمی خیلافەتی أبو جعفر، بە دپریک بەیعهتدانی ابو موسلم بۆ ابو جعفر دەگپرپیتەو و دەلێت: " فبايع أبو مسلم ومن حضر من الهاشميين والقواد" (اليعقوبي، 2010: ۳۰۰)، ئەمە بەراورد بە دوو سەرچاوەکەي تر جیاوازه ودواتر که باسی ئەوانمان کرد دەردەکەوئیت.

دواتر باسی پلانی زیره‌کانه‌ی أبو جعفر ده‌کات بۆ له‌ناوبردنی هه‌ردوو رکا‌به‌ره‌که‌ی (أبو مسلم و عبدالله بن علي)، چونکه‌ یعقوبی لیره‌دا باس له‌وه ناکات که دوو سه‌رچاوه‌که‌ی تر باسی ده‌که‌ن و ئاماژه به په‌زنامه‌ندی نه‌بومسلم ده‌که‌ن و دلسۆزی نه‌بو مسلم بۆ خه‌لیفه ده‌رده‌خه‌ن، به‌لام یه‌عقوبی لیره‌دا باسی نه‌وه ده‌کات که ابو مسلم نارازی بووه و رقی له‌وه بووه بچیت بۆ شه‌ری عبدالله بن علي و به‌ ناچاری و دوا‌ی زیاتر سوربوونی خه‌لیفه گوا‌یه پازی بووه، وه‌ک ده‌بینین بۆمان ده‌گپه‌رته‌وه: " فک‌ره ابومسلم" (اليعقوبي، 2010: ۳۰۱).

پاشان دوا‌ی هه‌والی شه‌رکردنی نه‌بومسلم دژی عبدالله بن علي باسی داواکردنی غه‌نیمه‌ته‌کانی شه‌ر دیته‌ ئاراوه و أبو جعفر داوا‌ی غه‌نیمه‌ته‌کنی شه‌ر ده‌کات، لیره‌دا اليعقوبي باس له‌وه ده‌کات که گوا‌یه ابومسلم دژوین و قسه‌ی زۆر خراپ به‌ خه‌لیفه ده‌لێت و پیاوه‌کانی خه‌ریک بووه نپه‌ردراوه‌که‌ی خه‌لیفه بکوژن، به‌لام ابو مسلم نه‌یهیشتوو، دوا‌ی نه‌وه‌ی أبو جعفر بیستییه‌وه دژوین به‌ دایکی دراوه‌ چیت‌ر پاناوه‌ستیت، وه‌ک ده‌لێت: " و تناول ابا جعفر بلسانه، حتى ذکر أمه" پاشان ده‌گپه‌رته‌وه که هه‌واله‌که‌ جوته‌وه بۆ أبو جعفر و نه‌ویش نه‌وه‌ی له‌ دلایا بوو زیاتر گه‌وره‌بوو و ده‌لێت: " فانصرف القوم الى ابي جعفر، فأخبروه الخبر، فزاد ذلك فيما في قلبه عليه" (اليعقوبي، 2010: ۳۰۳).

سه‌باره‌ت به‌م مه‌سه‌له‌یه له‌لای الطبري، زۆر به‌ دوورودریژی باس و خوا‌س و کاره‌ گرنگه‌که‌نی ابو مسلم ده‌کات بۆ بنه‌ماله‌ی عه‌باسی و بۆ أبو جعفر وله‌ چه‌ندین رپوا‌یه‌تدا نیه‌ت پاکی و دلسۆزی وله‌سه‌ر حه‌ق بوونی ابومسلم ده‌رده‌خات (الطبري، ۱۹۸۷: ۸، ۶۷۹-۶۷۸). لیره‌دا هه‌ول ده‌ده‌ین چه‌ند ده‌قیکی کورت به‌په‌نینه‌وه، بۆ به‌بیر هینانه‌وه‌ش که‌په‌شته‌ر باس‌کرا یه‌عقوبی ده‌لێت ابومسلم نارازی بوو به‌وه‌ی بینین بۆ شه‌ری عبدالله بن علي، به‌لام الطبري باسی نه‌وه ناکات وه‌ک ده‌لێت: " نه‌وه‌بوو أبو جعفر خۆی ته‌رخانکرد بۆ شه‌ری عبدالله بن علي و ابو مسلم، هه‌ریۆیه‌ روویکرده‌ ابو مسلم و وتی نه‌وه من و نه‌وه تو، به‌مه‌ش ابو مسلم ترسا و هه‌له‌ات بۆ حه‌پان بۆ لای عبدالله بن علي" (الطبري، ۱۹۸۷: ۴۷۵).

سه‌باره‌ت به‌ مه‌سه‌له‌ی جوین دانه‌که‌ی ابو مسلم وه‌ۆکاری کوشتنه‌که‌ی له‌لایهن أبو جعفر، الطبري باسی جوینه‌که‌ ناکات و به‌لکو هۆکاره‌که‌ی ده‌گه‌رپه‌نینه‌وه بۆ زۆر په‌شته‌ر و بۆ سه‌رده‌می ابوالعباس السفاح (الطبري، ۱۹۸۷: ۴۷۹-۴۸۲)، دواتر دیته‌ سه‌ر مه‌سه‌له‌ی جوینه‌که‌ و ده‌لێت: " خه‌لکانیک چوونه‌ لای أبو جعفر و هه‌واله‌که‌یان پیت، نه‌مه‌ بووه مایه‌ی زیادکردنی نه‌وه رقه‌ی له‌دلیدا بوو" (الطبري، ۱۹۸۷: ۱۹۸۷).

(۴۸۲). هه رچه نده له ریوایه تی دوا ی ئه مه دا که هه ر ئه م دوو ریوایه ته ده هیئیت وده لیت: " و شتم ابا جعفر (جوینی به ابا جعفر دا)" (الطبري، ۱۹۸۷: ۴۸۳)، له مه زیاتر باسی دژویندان ناکات به دایکی ابا جعفر له مه وه گومانی ئه وه ده که یه ن پی ده چیت الطبري بیلایه ن بیت ویه عقوبی مه یلی به لای ابا جعفر دا هه بیت.

جیاواز له م دوو سه رچاوه یه مه سعودی ریوایه ته کان له سه ر شیوازی خو ی ده خاته روو، دوا ی ئه وه ی هه ندیک باسی جیاوازی به کانی نیوان ابومسلم و ابا جعفر ده کات و دوو دلی ابا جعفر ده خاته روو له بریاری کوشتنی ابو مسلم و پاشان به کورتی باسی دهرچوونی عبدالله بن علي و ناردنی ابو مسلم ده کات و هیچ جو ره نار ه زایه تی به ک نا گپ ریت ه وه که له لایه ن ابو مسلم دهر بر د راییت، واته گو پرایه ل بووه بو فرمانی خه لیفه، ئه مه ش ها ورا یی نیوان المسعودي والطبري وله ه مان کات دا جیاوازی مه سعودی له گه ل یه عقوبی ده خاته روو، له م ده قه دا ئه وه مان بو دهر ده که وی، که ده لیت: " ثم بعث ابو مسلم، فکان له معه حروب کثیرة ببلاد نصیبین" (المسعودي، ۲۰۰۵: ۲۴۱).

دهرباره ی مه سه له ی وه رگرتنه وه ی غه نیمه ته کانیش وه کو سه رچاوه کانی پی شوو باسی ده که ن، ته نها ئه وه نه بیت، لای مه سعودی به هیچ شو یوه یه ک ریوایه تی ک نابینن تییدا ابو مسلم دژوینی داییت، به پیچه وانه وه باسی خه لیفه ناکات و ته نها قسه یه کی خراب به یقظین ده لیت: " لاسلم علیک یا ابن اللخفاء" (المسعودي، ۲۰۰۵: ۲۴۱؛ مصطفى، 1983: 253) لیره دا گومان ده که یه ن که المسعودي زیاتر لایه نگری ابو مسلم بیت، چونکه ته نها یه ک ریوایه تی هی ناوه ووتییدا هیچ قسه یه کی خراب به خه لیفه نه و تراوه.

سه باره ت به رکا به ریکی تری ابا جعفر (عبدالله بن علي) و بو چوونی ریوایه ته کانی نیو هه رسی سه رچاوه که ی وه رگی راون بو توژی نه وه که، سه ره تا ده بینن له یه عقوبیدا به هه مان شیوه لایه نگیری بو ابا جعفر پیوه دیاره وه لأم له الطبريدا به و شیوه یه نیه وبن لایه نی خو ی دهر ده خات وله مه سعودیشدا بابه ته که به کورتی باسکراوه، گیرانه وه که له سه ر عبدالله بن علي له هه رسی سه رچاوه که دا به م شیوه یه ی که به یعه تی نه داوه به ابا جعفر المنصور و تویه تی کاتی خو ی ابا العباس و پی و تین هه رکه س شه ری مه روا ن کو ری محمد بکات و بیته نوینر و به ر له شکر ئه وه ده بیته جیگره وه ی من، بو یه دژی خه لیفه وه ستایه وه وه ه رسی سه رچاوه که ش وه ک یه ک هه و آله که ده گیر نه وه و جیاوازیه کی

ئه وتۆ نیه له رووداوه که دا به له بهر چا و گرتنی شیوازی هه ریه کیکیان (اليعقوبي، 2010: ۳۰۱؛ المسعودي، ۲۰۰۵: ۲۴۱؛ الطبري، ۱۹۸۷: ۸، ۴۷۴).

3- بۆ چوونی هه رسی سه رچاوه که به گشتی له سه ر که سایه تی خه لیفه أبو جعفر المنصور له پاش وه رگرتنی ئه و چه ند رووداوه گرنگ وه هه ستیاره ی سه ره تای سه رده می ئه بو جه عفه ری مه نصر و به راورد کردنی گیرانه وه کان له هه رسی سه رچاوه ی ره سه نی وه رگیراودا، دیننه سه ره یله گشتیه کانی سه رده می خه لیفه ی ناوبرا و تا کۆتایی له سه رچاوه وه رگیراوه کاند:

بۆ باهه تی تیرپوانینی ئه و سی میژوونوسه به رامبه ر که سایه تی خه لیفه (أبو جعفر المنصور) ئه گه رچی له هه ندی دیردا باسی که سایه تیه که یان کردوه، به لام له چه ندین رسته دا باسی هه ندی رووداویان کردوه که سایه تی خه لیفه ی لی ده خوینریتته وه.

سه ره تا له گیرانه وه کانی یه عقوبیه وه ده ستپیده که یان، ده بینین کاتی گیرانه وه کانی سه رده می خه لیفه ی ناوبرا و ده خاته روو، زیاتر لایه نگری بۆ خه لیفه ئه بو جه عفه ری مه نصر پیه دیاره، به به لگه ی ئه وه ی زۆربه ی باسه کان بۆ ده رخستنی رووی به هیز و باشی خه لیفه یه وه نمونه ده گیریتته وه که شاری مصیصی دروست کردۆته وه، پینچ جار چه جی کردوه، له سه رده می ئه ودا سالانه چه ج کراوه، باسی ئه و غه زایانه ده گیریتته وه که ئه نجامی داو، پاشان ناوی سه رجه م والیه کانی سه رده می ئه و ی هیناوه بۆ سه ر ناوچه کان، به م شیویه یه زیاتر رووی باشی ئه و ی خستۆته روو و که متر کاری له سه ر لایه نه خراپه کانی کردوه (اليعقوبي، 2010: ۳۲۸-۳۳۳).

سه باره ت به تیرپوانینی المسعودي بۆ که سایه تی خه لیفه ی ناوبرا و، ناتوانیت له وه سفی تیه رپت و ئه گه ر بۆ ئه ده بی موسلمانیتی خویشی بیت به چه ند دیرپک وه سفیکی جوانی خه لیفه ده کات و ده لیت: "خاوه ن برپاری دروست و سیاسه تی گونجاو بووه، زۆر ده ست و دلکراوه بووه، مانگانه پارهی ناردوووه بۆ ئامۆزاکانی" (المسعودي، ۲۰۰۵: ۲۵۴-۲۵۵)، سه ره پای ئه م وه سفه چه ند رووداویک ده گیریتته وه گوازرشتن له وه ی خه لیفه که سیتیه کی دردۆنگ و بی متمانه و توندی هه بووه، ته نانه ت له گه ل دۆسته کانی خویشیدا، وه ک ئه و رووداوه ی به سه ر وه زیریکی خه لیفه دا رووده ات، ئه و وه زیره ناوی (أبا أيوب المورياني) بووه، المسعودي به وردی باسی ده کات. (المسعودي، ۲۰۰۵: ۲۵۴-۲۵۵).

هه رچی میژوو نوس میژوونوسی سییه ممان (الطبري) له کۆتایی ئه و به شه ی باسی ئه م خه لیفه یه ده کات دێته سه ر سیفه ته کانی، به لام ئه وه ی جیی تییینییه ئه وه یه خدی خۆی ته نها به دوو دێر سیفه ته جه سته ییه کانی باس ده کات و دواتر ده چیتته سه ر گێرانه وه ی رووداوه جیاوازه کان و هه لۆیستی که م و زۆری ئه و خه لیفه یه، له درێژه ی (47) لاپه ره دا هه ر باسی ئه به سه ره اتانه ده کات که سانی دیکه گێرپاویانه ته وه، به نمونه زۆر باسی شیوازی دیاریکردنی خه لیفه (المهدی) و به یعه ت پیدانی ده کات، تا کۆتایی رسته یه کی ئه و توؤمان ده ست ناکه ویت به روونی باسی سیفه تی (أبو جعفر) ی کردبیت و گوزارشت بیت له تیرپوانینی (الطبري) خۆی. (الطبري، 1987، 8: 62-109).

4- هه لۆیستی (أبو جعفر المنصور) له سه ر شبعه و خه واریج به گشتی و نه وه کانی ئیمامی علی به تایبه تی

سه ره تا (اليعقوبي) له گێرانه وه کانیدا باسی ده رچوونه کانی نه وه کانی ئیمامی علی ده خاته روو و چاکییان و پیا هه لدانیان باس ده کات، له به رامبه ردا ده ریده خات که خه لیفه زۆر توند مامه له ی له گه ل شبعه کاندا کردوه، ئه م تیرپوانینه ی میژوو نوسی ناوبراو له و رووداوه وه ده خوینینه وه که باسی نه وه یه کی (مسلم بن عقيل / به کیک له بنه ماله ی ابي طالب بووه و له سالی 61 ک له کوفه به زو لم له لایهن عبدالله بن زیاد کوژرا) ده کات، کاتیک له سالی (144 ک / 762 ز) له رینگه ی چوونی بو حه ج له نزیکه مه دینه چاوی به هه ندیک له عه له و ییه کان ده که ویت و پرسیا ری (محمد نفس الزکیة) یان لئ ده کات و ئه وانیش ه یچ زانیارییه کی له و باره یه وه پئ نالین، له نیویاندا که سایه ییه کی به ته من هه بووه به ناوی (محمد بن عبدالله بن عمرو بن عثمان- نه وه ی مسلم بن عقيل)، خه لیفه پرسیا ری له م پیاوه کرد ه یچ وه لامیکی ئه و توؤی ده ست نه که وت، خه لیفه لئی تورپه ده بیت و هه موو ئه و شتانه ی به دیاری پیی دابوو به چاویدا ده داته وه و زۆر به توندی یه ک زله ی لئ ده دات و فه رمان ده کات به دوا ی گویدرێژیکدا راپیده کیشن، له هه مان کاتدا ئه م پیاوه به کیک بووه له دۆسته کانی به لام زۆر به خراپی مامه له ی له گه لدا کرد، سه ره پای ئه م ره فتاره به لام (اليعقوبي) هه ولی نه داوه خه لیفه ناشیرین بکات (اليعقوبي، 2010: 313-322).

سه رده می خه لیفه ئه بوجه عفه ری مه نصور له المسعودیدا زۆر جیاواز له اليعقوبی درده که ویت، چونکه ئه وه ی دوا ی خویندنه وه بو مان ده رکه وتوو ه المسعودی له کتییی (مروج الذهب ومعادن الجوهر) دا له

چوار پوۋەۋە پوۋداۋەكانى خستۆتە پوو، لەوانە بەشپىكى گپرانەۋەكانى بۆ زەمكردنى ئەمەۋىيەكان لەلاينە ئەبوجەعفەرى مەنصورەۋە تەرخان كردوۋە (المسعودى، ۲۰۰۵: ۲۳۶-۲۳۸)، لەلايەكى ترەۋە باسى نيارەكانى خەلىفەى ناوبراۋ دەگپرىتەۋە (المسعودى، ۲۰۰۵: ۲۴۱-۲۴۲)، جگە لەوانە گرنگى داۋە بە چپروكە سەرنجراكپشەكانى نپوان خەلىفە وشاعبر وپياۋە ناودارە ئابنپىيەكانى ئەو سەردەمە، لەم رپگەيەۋە هەۋلدەدات زولم ووزورى خەلىفەى ناوبراۋ دەربخات واتا ئەو چپروكانەى كردوۋە بە بەهانە ۋە لە پشنى پەردەۋە خراپىيەكانى ۋەپەسن ۋەبپروكەكانى خۆى دەربارەى ئەو خەلىفەيە دەخاتە پوو، بە نمونە لە چپروكى نپوان عمرو بن عبىد ۋەخەلىفەدا باسى ستەمكارى خەلىفە دەكات كە چۆن ئەو پياۋە لەخواترسە ئامۆژگارى خەلىفە دەكات لە چۆنپىتى بەكارهپنانى پارەۋ مولكى بۆ بەدەستەپنانى رەزامەندى خوا (المسعودى، ۲۰۰۵: ۲۵۰-۲۵۱).

لەرۋىيەكى ترەۋە المسعودى هەۋلپداۋە هەۋالى نەۋەكانى ئىمامى علي بەتايبەت لەو سەردەمەدا كورەزاكانى ئىمامى حسن بخاتە پوو و زۆر بەوردى وگرنگىيەۋە باسپان دەكات، تەنانەت بەشپىكى زۆرى لاپەرەكانى گپرانەۋەى سەردەمى ئەبوجەعفەر بە باسى ئەوان تەۋاۋ دەكات، و زۆر بەپوۋنى دەربپرنى كوشتنى نەۋەى پپغەمبەر لەلاينە خەلىفەۋە دەخاتە رستەۋە، بەلام لەزارى يەكپىك لە نزىكەكانى خەلىفەى ناوبراۋ خۆيەۋە، واتا هەر ۋەك ئەۋەى پپشتر باسمانكرد ئەوانە دەكات بەبەهانە ۋەدەردى دللى خۆى فەسانە دەكات، تەنانەت بە دەقى راشكاۋانە قسە لەسەر كوشتنى نەۋەى پپغەمبەر (د.خ) دەكات لەلاينە خەلىفە ئەبوجەعفەرى مەنصورەۋە، كە لەو دەقەدا دەگپرىتەۋە: " رۆژپك خەلىفە دواى كوشتنى محمد و ابراهيم قسە بۆ سەرانى كۆشك دەكات و تپيدا ۋەسفى حەجاجى كورى سەقەفى دەكات، كەسپىكى ناۋ دانپشتنەكە دەلپت: ئپمە لە حەجاج كەمترمان نەكردوۋە، پپغەمبەر (د.خ) كە ئازپزترپن كەسە، داۋاتكرد نەۋەكانى بكوزپن بەقسەمان كردپت، خەلىفە بپن دەنگى دەكات. (المسعودى، ۲۰۰۵: ۲۴۷).

لە شوپنپكى تردا باسى ئەو رپگرپپانە دەكات كە رەنگە بەهۆى مانەۋەى نەۋەكانى ئىمامى عەلىيەۋە توشى بەهاتايە، ۋەدەلپت كە المنصور خواردپنپكى خۆشپان بۆ هپنا ۋەبۆنى كرد، وتى: ئپبراهيم دەپوېست ئەمەۋە ھاۋشپوۋەكانپم لپ حەرام بكات. (المسعودى، ۲۰۰۵: ۲۴۷). لپرەدا دەبپنپن كە مەسعودى بە ئاشكرا

ده‌یه‌ویت بلیت المنصور نه‌وه‌کانی ئیمامی عه‌لی به‌ریگر زانیوه‌وتاهه‌کو نه‌وان ما بن خۆشی له‌ژیان نابینیت و بۆیه له‌و پیناوه‌دا کاری کردووه و زۆر به‌یانی کوشتووه.

له‌کۆتاییدا ده‌توانین بلیین المسعودی زۆر به‌خرایی باسی خه‌لیفه ئه‌بو جه‌عفری مه‌نصور ده‌کات، به‌به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که رووداوه‌کان به‌شپوه‌یه‌ک ده‌گپێته‌وه خراپی و کوشتن و بپینه‌کانی ده‌خاته روو، ئه‌و پوه‌ی پیشان ده‌دات، و زۆر به‌ده‌گمه‌ن په‌سن و پیاوه‌لانی خه‌لیفه‌ی ناوبراو ده‌کات.

سه‌باره‌ت به‌ میژوونوس الطبري له‌ کتیبی (تاریخ الرسل والملوک)، زۆر ده‌رباره‌ی سه‌رده‌می ئه‌بوجه‌عفر ده‌روات، وه‌کو هه‌میشه‌ زیاتر له‌ بۆچوونیک وه‌رده‌گریت بۆ گپێرانه‌وه‌ی رووداوێک و که‌متر ده‌که‌ویته‌ ژیر کۆنترۆلی هه‌سته‌ تایبه‌تییه‌کانی خۆیه‌وه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌م میژوونوسه به‌شیک زۆری کتیبه‌که‌ی ته‌رخان کردووه بۆ سه‌رده‌می ئه‌بوجه‌عفر و نزیکه‌ی (208) لاپه‌ره له‌ به‌رگی حه‌وته‌م و (109) لاپه‌ره له‌ به‌رگی هه‌شته‌مدا باسی سه‌رده‌می ئه‌م خه‌لیفه‌یه ده‌کات و زۆر به‌فراوانی سه‌باره‌ت به‌ سه‌رحه‌م لایه‌نه‌کان ده‌گپێته‌وه (الطبري، 1987: 8، 448).

ده‌توانین بلیین ئه‌م میژوونوسه زۆر به‌ دادپه‌روه‌رانه باسی له‌ سه‌رحه‌م رووه‌کانی سه‌رده‌مه‌که کردووه و باشی و خراپیه‌کانی خه‌لیفه‌ی ناوبراوی خستۆته روو، هه‌یج لایه‌نگرییه‌کی ئه‌وتۆ نابینریت به‌ گپێرانه‌وه‌کانیه‌وه، له‌ زۆر شویندا باسی چاکیه‌کانی ئه‌بوجه‌عفر ده‌کات و باسی لایه‌نی ئه‌منی ده‌کات و باسی کاره‌ رێک و باشه‌کانی حه‌جکردنی و غه‌زا و دروستکردنی شاری به‌غداد و سه‌رحه‌م ئه‌وکاره سه‌خت و گه‌وره‌انه ده‌کات که کردوونی، له‌ هه‌مان کاتدا باسی ئه‌و روداوانه‌ش ده‌کات که گومان هه‌لگرین و به‌راستی روویانداوه و ناشاردرینه‌وه، ئه‌گه‌رچی دژی خه‌لیفه‌ی ناوبراویش بووبیتن.

سێ یه‌م: ئه‌نجام

1- له‌کۆتایی ئه‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا گه‌یشتییه‌ ئه‌و ئه‌نجامه‌ی، ده‌توانین بلیین هه‌رسێ سه‌رچاوه‌که‌ی وه‌رمان گرتووه بۆ زانیی تپروانیی میژوو نوسان (البعقوبي، المسعودي، الطبري) بۆ خه‌لیفه ئه‌بوجه‌عفری مه‌نصور، له‌یه‌ک جیاوازی و به‌مه‌ش تپروانیی ئه‌و سێ میژوونوسه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌ویت، چونکه‌ کاتیک میژوونوس رووداوێک ده‌نوسیته‌وه ده‌توانیت به‌چه‌ند روو و لایه‌نی جیاواز کاره‌که ئاراسته‌ بکات، ئه‌مه‌ش ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ توانا‌کانی ئه‌و میژوونوسه و مه‌به‌سته تایبه‌تییه‌کانی له‌ نوسینه‌وه‌ی ئه‌و رووداوه‌دا.

- 2- له کاتی خویندنه‌وه و دووباره پێدا چوونه‌وه‌ی چه‌ندجاری لاپه‌ره‌کانی کتیبی هه‌ریه‌ک له و سێ میژوونوسه، بۆمان ده‌رکوت که میژوونوس الیعقوبی زۆرتز لایه‌نگیری بۆ خه‌لیفه هه‌یه و زۆر خاتری گرتووه له گیرانه‌وه‌ی رووداوه‌کاندا، ئەمه‌شمان به‌به‌لگه‌ی خودی رسته‌کانی میژوونوس خۆی خستۆته روو، چونکه که‌متر شتیکی باسکردووه به‌لای ئەوه‌دا بچیت نه‌نگی بێت بۆ خه‌لیفه‌ی ناوبراو.
- 3- له هه‌مان کاتدا میژوونوس المسعودی به‌و شیوه‌یه‌یه‌یه، له دوا‌ی خویندنه‌وه‌ی دێره‌کانی کتیبه‌که‌ی خوینەر بۆی ده‌رده‌که‌وت ئەم میژوونوسه له چه‌ند شویدا و بستوو‌یه‌تی نه‌نگیه‌کانی خه‌لیفه زیاتر ب‌خاته به‌رچاو و ده‌ریب‌خات ج کارگه‌لیکی خراپی ئەنجام داوه،
- 4- هه‌رچی میژوونوس الطبری زۆر دادپه‌روه‌رانه باسی سه‌رده‌می خه‌لیفه ئەبو جه‌عفری مه‌نصوری کردووه و که‌متر خۆی له لایه‌نگری داوه و هه‌یچ نه‌به‌یشتوووه لایه‌نگیری به‌ بۆچوونه‌کانیه‌وه‌ ديار بێت، زۆر به‌زه‌حمه‌ت خوینەر ده‌توانیت بریار بدات که ئەوه تێروانیی میژوونوسه بۆ فلان رووداو، ئەگه‌ر نه‌لێین زۆرکات هه‌ر ناتوانیت بریار بدریت.
- 5- له‌کۆتاییدا و له‌ناکامی خویندنه‌وه‌ و تو‌یژینه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌کان بۆمان ده‌رکوت کاری له‌م شیوه‌یه‌یه زۆر پێویسته، و ده‌بیت تو‌یژه‌رانی ئیمه‌ کاری له‌م شیوه‌یه‌یه له‌بیر نه‌که‌ن تاوه‌کو له‌ خودی سه‌رچاوه‌کان تێبگه‌ین.

سه‌رچاوه‌کان:

سه‌رچاوه‌ په‌سه‌نه‌کان:

1. ابن الأثیر، 1987، الكامل في التاريخ، مطبعة دار كتب العلمية، بيروت، لبنان.
2. ابن صلاح الشهرزوری، 2002، معرفة انواع علم الحديث، دار الكتب العلمية، بيروت، لبنان.
3. ابن طقطقی، 1976، الفخري في الآداب السلطانية والدول الإسلامية، دار صادر، بيروت، لبنان.
4. البلاذري، 1988، فتوح البلدان، دار ومكتبة الهلال، بيروت، لبنان.
5. الدينوري، 1990، أخبار الطوال، دار الأرقم بن أبي الأرقم، بيروت، لبنان.
6. الذهبي، 2004، سیر اعلام النبلاء، بيت الأفكار الدولية، بيروت، لبنان.
7. السيوطی، 1990، تاريخ الخلفاء، مطبوعه وزارة الأوقاف والشؤون الإسلامية بدولة قطر، دوحه، قطر.
8. الطبري، 1987، تاريخ الطبري (تاريخ الرسل والملوك)، مطبعة دار كتب العلمية، بيروت، لبنان.

9. القفطي، 1975، أنباه الرواة علي أنبا النحاة، دارصادر، بيروت، لبنان.
10. المسعودي، 2005، مروج الذهب ومعادن الجوهر، دار العصرية، بيروت، لبنان .
11. ياقوت الحموي، 1977، معجم البلدان، دارصادر. بيروت، لبنان.
12. ياقوت الحموي، 1976، معجم الأدياء، دار صادر، بيروت، لبنان.
13. البيهقي، 2010، تأريخ البيهقي، شركة الأعلمی للمطبوعات، بيروت، لبنان.
14. ابن خلدون: 2004، المقدمة، دار يعرب، دمشق، سوريا.
15. ابن خلكان، 1967، وفيات الأعيان وانباء ابناء الزمان، دار صادر، بيروت، لبنان.
سه رچاوه نو ییه کان:
1. أحمد عبدالعزيز، 2012، في التاريخ العباسي، المكتب الجامعي الحديث، القاهرة، مصر.
2. جورجى زيدان، 1988، تاريخ اداب اللغة العربية، دار الهلال، الألكندرية، مصر.
3. حكيم أحمد، 2009، الكورد وبلادهم (عندالبلدانيين والرحالة المسلمين / 626_232 هـ / 12229_846 م)، دارالزمان، دمشق، سوريا.
4. خير الدين الزركلي، 2002، الأعلام، دار العلم للملايين، بيروت، لبنان.
5. شاكر مصطفى، 1983، التاريخ العربي والمؤرخون، دار العلم للملايين، بيروت، لبنان.
6. عبدالعزيز الدورى، 2005، أعمال كاملة-2/ نشأة علم التاريخ عندالعرب، مركز دراسات الوحدة العربية، بيروت، لبنان.
7. محمد سهيل، 2009، تاريخ الدولة العباسية، دار النفائس، بيروت ، لبنان.

The Historians View (Al-Yaqubi and Al-Tabari and Al-Masoudi) For the Caliph of Abu Jaafar Al-Mansour

Asst. Lect. Kamil Habeb Rashid

Department of History, College of Humanities Education, Seyed Sadeq, Sulaymaniyah University, Sulaymaniyah, Kurdistan Region, Iraq.

Kamil_habib@ymail.com

Asst. Lect. Ismail Abdulla Omer

Department of Translation Technique, Erbil Polytechnic University, Erbil, Kurdistan Region, Iraq.

Ismail.omer@epu.edu.iq

Asst. Lect. Kaifee Pirdawood Omar

Department of History, College of Literature, Salahaddin University, Erbil, Kurdistan Region, Iraq.

kaifee.omar@su.edu.krd

Keywords: *The historians view, Al-Yaqubi, Al-Tabari, Al-Masoudi, for the caliph of Abu Jaafar Al-Mansour.*

Abstract

This research sheds light on the views and writings of (Al-Yaqoubi, Al-Tabari, Al-Masoudi) about the Abbasid Caliph (Abu Jaafar Al-Mansour), where they listed in their writings and writings the most important incidents that occurred during the period of the caliphate of Al-Mansur. Incidents and their comparison based on the narratives of the three historians contained in their well-known historical books, with the aim of arriving at the different ideas of these people.

The researcher in this research referred to the most prominent and most controversial events during the time of the caliphate of Abu Jaafar al-Mansur, which bear different interpretations and interpretations based on the sources that were quoted. Therefore, the focus has been on some events and not others, due to the large number of events and the inability to collect them in a scientific research, so we referred to the most important, prominent and most effective ones. This does not mean that we did not rely on well-known sources and references in this research.

This research deals with the opinions of the three historians about the events that occurred during the early stages of the reign of Caliph A. Bu Jaafar Al-Mansour, and that these opinions reveal to us the reality of the views we show about these events and the extent of their bias or not, and that except for these writings, there are no other sources that show the views of these historians, so the analysis of these texts was the main and basic source for determining their views on these events that occurred in The time of the rule of the Caliph Abu Jaafar al-Mansur.

الخلیفة أبو جعفر المنصور من منظور كل من (اليعقوبي والطبري والمسعودي)

ملخص:

يسلط هذا البحث الضوء على وجهات نظر وكتابات كل من (اليعقوبي، الطبري، المسعودي) حول الخليفة العباسي (أبو جعفر المنصور) حيث سردوا في كتاباتهم ومؤلفاتهم اهم الحوادث التي حدثت خلال فترة خلافة الخليفة المنصور.

استخدم الباحث في انجاز هذا البحث منهج تحليل النص في تحليل الحوادث ومقارنتها بالاعتماد على سرد المؤرخين الثلاثة الواردة في كتبهم التاريخية المعروفة، بهدف التوصل الى الافكار المختلفة لهؤلاء. وقد اشار الباحث في هذا البحث الى ابرز الاحداث واكثرها وقعا وجدلا في زمن خلافة الخليفة أبو جعفر المنصور، التي تحمل تفسيرات وتأويلات مختلفة استنادا الى المصادر التي تم اقتباسها منها، ولذلك فقد تم التركيز على بعض الاحداث دون سواها، بسبب كثرة الأحداث وعدم القدرة على جمعها في بحث علمي، لذا اشرنا إلى أهمها وبرزها واكثرها وقعا.

وقد استخدم الباحث اسلوب تحليل النص بالنص دون العودة الى آراء الكتاب الاخرين الذين تناولوا هذا الموضوع، وان ذلك لايعني باننا لم نعتمد على المصادر والمراجع المعروفة في هذا البحث.

ان هذا البحث يتناول اراء المؤرخين الثلاثة حول الاحداث التي وقعت خلال المراحل الاولى من فترة حكم الخليفة أبو جعفر المنصور، وان هذه الراء تكشف لنا حقيقة وجهات نظرهم حول هذه الاحداث ومدى انحيازهم من عدمه، وانه باستثناء هذه الكتابات لاتوجد اي مصادر اخرى تبين وجهات نظر هؤلاء المؤرخين، فتحليل هذه النصوص كانت المصدر الرئيسي والاساسي لتحديد وجهات نظرهم حول هذه الاحداث التي وقعت في زمن حكم الخليفة أبو جعفر المنصور .